

краля Владимира, и улови го сось лествъ и свезавъ го, затвори го въ една мрачна темница, и искаше да го убие: кое то като чу дщера Самуилова, именемъ Косара, припадна на баща си, и измоли го. Послѣ же Самуиль ожени я за Владимира. И така Владимиръ върнасе въ Далмація сось Косара дщера Самуилова: гдѣ то беше онова време престоль Сербскій.

По времени востана Самуиль противу Греческаго царя Порфирогенита, и презе отъ него мѣста и градове многу. И докле беше благоговѣнь къ Богу, и Богъ му помагаше. Послѣ же, катосе разврати и востана со зависть на свой родъ, и изби сичко то царско племе освень Юанна сына брата своего, тога, думамъ, и Богъ го остави.

Тѣмже востана на него Василій царь Греческій сось многу войска, и нави му, и нарани го, и едва побѣгна и върнасе въ свой домъ.

Пишатъ пакъ за тогова царя Самуила, защо, кото се биеше сось Грецы те, Никифоръ Уранъ военачалникъ Василіевъ, найдевъ Самуила при Сперхія рѣка, нападна на него нощемъ безнадеждно, и изби сичка ша почши войска Болгарска, а Самуиль и Радомиръ сынъ неговъ скрыхасе между мершвы ше шѣлеса Болгарски. И шака капо се пошай сичко шо, и отлучисе Греческо то воинство, побѣгнаха и отъ гора на гора бѣгающе опидоха въ Болгарія въ свой домъ само двама ша.

Въ шова време Самуиль даде втора си дщера Азоту воеводѣ Греческому за жена, и настави го да иде на Дураца или Доброца. Но онь побѣгна въ Цариградъ: гдѣ то го и посшавиха Магиспрія.